

τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος Πληθωνικοῦ συγγράμματος, ἐν ᾧ ἐξελέγχει τὸν Πλήθωνα ὡς λαβόντα τὰ αὐτοῦ ἐπιχειρήματα ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης, οὐχὶ δὲ ἐκ τῶν πηγῶν τῆς θεολογίας. Τὰ εἰσέτι ἀνέκδοτα τρία ταῦτα ποινήματα σώζονται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 398 χειρογράφῳ τῆς ἐν Μόσχᾳ βιβλιοθήκης. 5) Λόγον κατὰ τοῦ καθαρτηρίου πυρρός, ὃς σώζεται ἐν τῇ τῶν Παρισίων δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 1293.

Παχώμιος Ρουσάνος, ἱερομόναχος Ἀθωνίτης, ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκάτης ἑκτῆς ἑκατονταετηρίδος· ἤχμαζε περὶ τὸ ἔτος 1530. „Τουτὸν ὁ βιβλικώτατος Ἀλλάτιος νήπιον περὶ τὰ θεολογικὰ καὶ ἄγλωσσον καλεῖ, λέγει ὁ αἰοιδίμος Οἰκονόμος. Ἀλλὰ ταῦτα γέγραφεν ὁ Ἀλλάτιος, ὡς Ἀλλάτιος ἀντίτροφα πάντα βλέπων, καὶ ληρῶν ὁσάκις ὀρθοδόξου Γραικοῦ μνημονεύει! Ὁ δὲ μακαρίτης Παχώμιος καὶ περὶ τὴν ἀληθῆ θεολογίαν ἀνὴρ ὑπῆρχε τέλειος, εἰς μέτρον ἀφικόμενος ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τὴν ἑλληνίδα γλῶσσαν τρανόφθογγος καὶ σπουδαιότατος, αὐτὸς τε γράφων ἑλληνιστὶ φιλοτιμῶς, καὶ πολλαχοῦ τὸν Ἑλληνα λόγον διδάξας μετὰ καρποφορίας, ἰκανώτατα δὲ καὶ τὰς αὐτοῦ τε τοῦ Ἀλλατίου καὶ ἄλλων ἑτεροδόξων πλάνας κατελέγξας (α). Μετὰ τῶν ἐν τῇ Μαρκιανῇ βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 125 καὶ 305 σωζομένων ποιημάτων τοῦ Παχωμίου (τὰ πάντα εἰσὶ 32) ὑπάρχουσι καὶ τὰ ἐξῆς. 1) Πρὸς Λατίνους, ἄρμόσειε δ' ἂν καὶ κατὰ Ἀρειανῶν καὶ Σαρακηνῶν βλασφημούντων περὶ τὴν Υἱότητα. 2) Ἀπολογία διαλεκτικὴ πρὸς Λατίνους. Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ ταύτῃ λέγει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε. „Τῆς βασιλείας

(α) Περὶ τῶν Ὁ' Ἑρμηνευτῶν τόμ. Δ'. σελ. 797.

